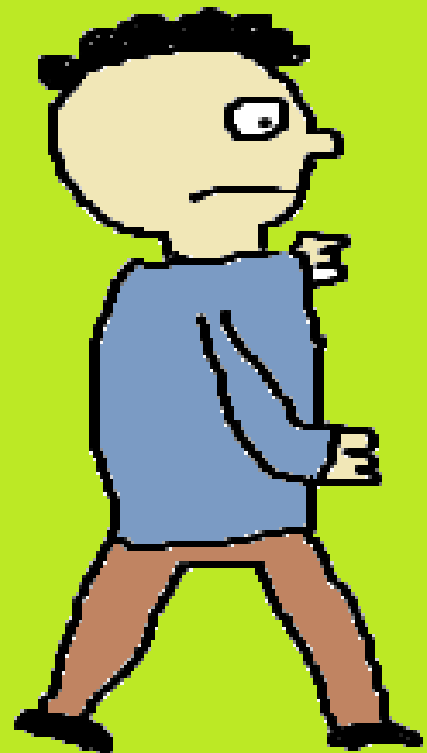

Maxin

SEIKKAILU

Kuvat ja tekstit:
Malte Landmér Lyyra

Olipa kerran poika nimeltä Max. Hänen salainen identtiteetti oli että hän oli tosi vahva. Mutta koulussa häntä kohdeltiin kuin että hän ei olisi olemassakaan, sitä paitsi melkein kaikki kiusasivat häntä vähintään aina kerran päivässä. Mutta kenelläkään ei ollut aavistustakaan että hän oli tosi vahva. Hän meni joka päivä kotiin surullisena. Lopuksi hän näytti sen että oli tosi vahva. Mutta se ei auttanut yhtään, päinvastoin. Koko luokka nauroi hänelle. Hän oli vihainen opettajalleensa nimeltä

Linnea, joka myös nauroi. Eräänä päivänä yritti

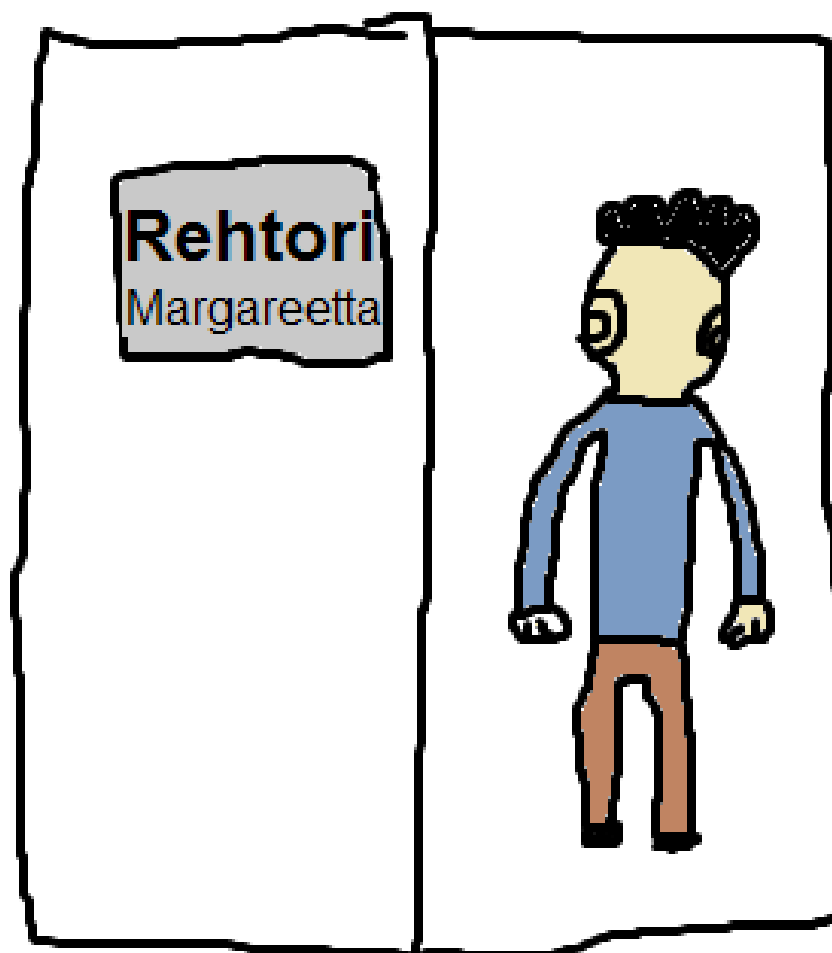
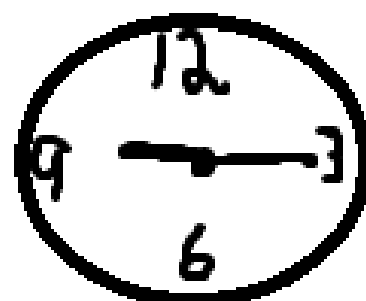
Max
karata koulusta.

Juuri silloin kun Max yritti karata huomasi rehtori hänet, ja pysäytti Maxin ja sanoi: -Tulepa Max kansliaan niin selvitetään miksi sinä yritit karata.

Max kertoi, että opettaja Linnea oli ilkeä ja Maxia kohdeltiin kuin että häntä ei olisi olemassakaan. Hän oli väsynyt siihen. -Minä näytin kaikille että olin tosi vahva, sanoi Max, mutta rehtori ei uskonut häntä. -Okei, ja selvä en usko sinua, mene nyt luokkaasi ja heippa tällä päivälle, komensi rehtori.

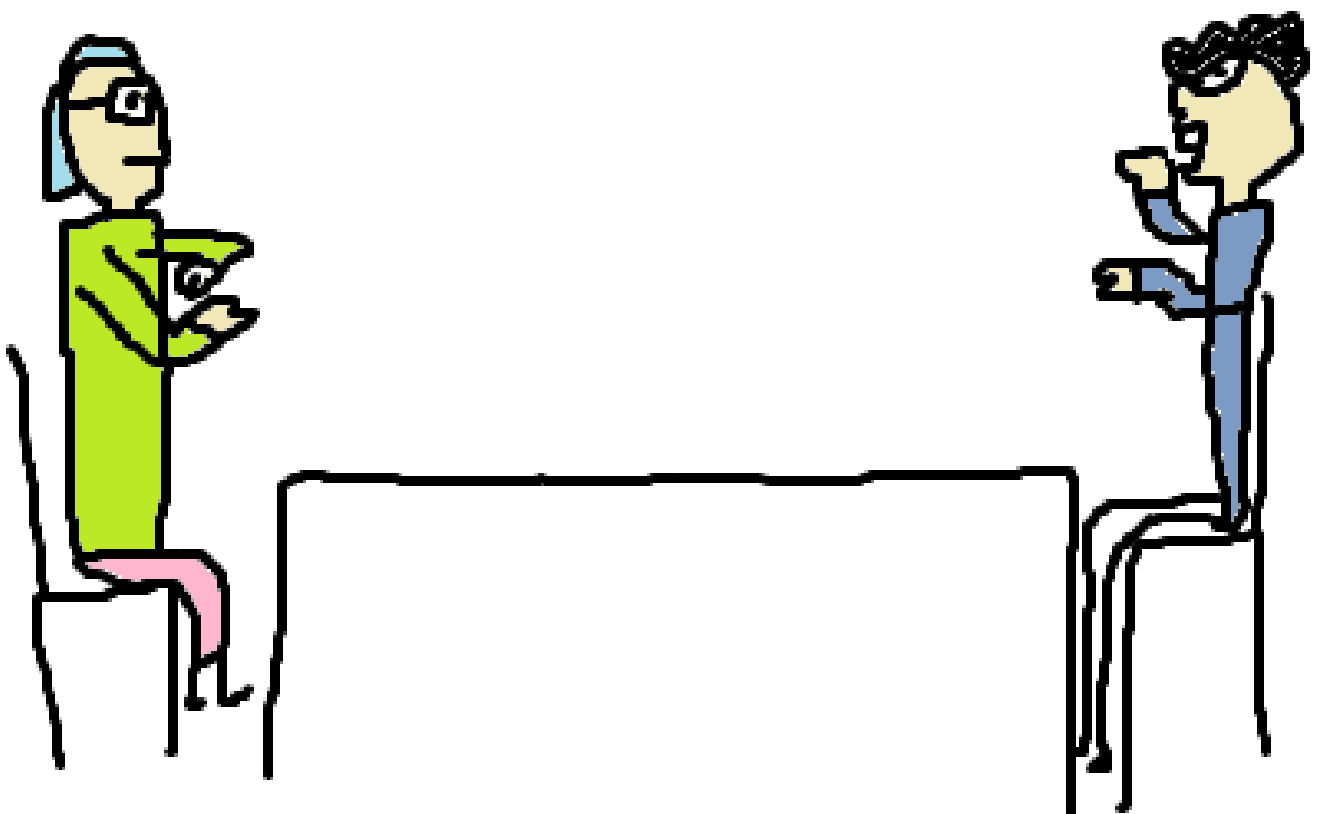
Max halusi näyttää rehtorille että se oli totta ja hän nosti koko huoneen. Sitten rehtori nousi tuoliltaan ja huusi: -JOS ET HÄIVY NYT TÄÄLTÄ NIIN SOITAN VANHEMMILLESII! Max lähti luokkaan, mutta hän huomasi että hän oli hypännyt yli matikan-tunnin koska hän oli puhunut rehtorin kanssa. Koko luokka oli tyhjä. Hän katsoi lukujärjestyksestä ja huomasi että heillä oli nyt ruokatunti. Max lähti sinne.

Kun Max meni ruokasaliin oli Linnea vihainen Maxille. Maxin pahimmat kiusaajat, Elvin ja Khalil istuivat pöydällä ja näkivät Maxin. He kysyivät vitsikkäästi: -Halusiko rehtori että sinä saat potkut koululta? Siinä tapauksessa... Khalil jatkoi: -Linnea! Rehtori pyysi että Max saisi potkut. Potkaise hänet nyt pois täältä sitten! Silloin Max suuttui. Savu lensi sen korvista. Hän heitti Elvinin niin että hänen pää osui lautaselleensa sillä tavalla että hänen naama oli ihan lihakeitossa. Kaikki olivat hämmisään -Mitä te nyt sanotte? Kysyi Max.

Sen jälkeen menivät kaikki luokkaan ja Linnea halusi puhua yksityisesti Maxin kanssa. -Tule tänne, sanoi Linnea. He menivät yhteen yksityishuoneeseen jossa Linnea pystyi puhumaan Maxin kanssa yksityisesti. -Miten sinä voit olla noin ilkeä kavereillesi? Pian minä teenkin niin sulle mitä Elvin ja Khalil sanoivat, kertoi Linnea. -Häh?! Sehän oli Khalil ja Elvin jotka aloittivat, kyllä kai minun pitää osata puolostaa itseäni, sanoi Max.

-No mutta hyvänen aika, sanoi Linnea. -NO MUTTA HYVÄNEN AIKA SULLE! MINÄ EN VIIHDY TÄSSÄ KOULUSSA YHTÄÄN! KAIKKI VAAN NAURAVAT KOKO AJAN! NYT KYLLÄ MINÄ HÄIVYN KOTIIN TÄÄLTÄ! Huusi Max ja lähti kotiin.

Heti kuin Max tuli ulos huoneesta olivat kaikki ulkopuolella ja huusivat ``Buuuu! Max sai puhua opettajan kanssa HAHAHHAHA!'' Max juoksi kotiin ja kertoi tämän kaiken äidilleensä.

-Minä soitan heti opettajalle ja Elvinille, sanoi Maxin äiti.

Maxin äiti soitti ekaksi Elvinille. - Kuka häiritsee minua kesken sotapeliä? kysyi Elvin. -Terve Elvin, täällä Maxin äiti. Miksi sinä olit niin ilkeä Maxille? kysyi Maxin äiti. -En minä ole ollut ilkeä Maxille yhtään, minusta se on vaan niin idiootin näköinen HAHAHAHAHAH! sanoi Elvin. -Kuule Elvin, ryhdistäydy! Jos viellä kerran teet jotain sellaista kutsun sinut, vanhempasi, minut ja opettajan yksityiseen kokoukseen. ONKO SELVÄ? sanoi Maxin äiti ja pamautti puhelimen vihaisesti.

Myöhemmin hän soitti opettajalle.
-Täällä Linnea Metsävirta, vastasi
Linnea. -Terve Linnea, Maxin äiti
täällä. Max on kertonut mulle että
olet nauranut Maxille ja olet
syyttänyt häntä vaikka hän on
syytön. Voisitko kertoa selityksen
miksi teit noin? kysyi Maxin äiti. -
Höh, minäkö mukama nauranut ja
kiusannut häntä?

sanoi Linnea.

-Minä en voi
tajuta että ope
valehte-

lee ai-
kuisille.

Huo-

mennapidetään yksityinen

keskustelu kello 17.00, sopiiko?

kysyi

Maxin

äiti. -

Öö..

No

sopii, sanoi

Linnea.

Seuraavana aamuna kaikki lähtivät töihin/päiväkotiin ja Max jäi kotiin. Sitten tuli iltapäivä, Maxin äiti tuli kotiin töistä, pakkasi äkkiä tavaransa, sanoi heippa Maxille ja lähti Maxin koululle. -Noin, voitko nyt selittää miksi teit noin hölmösti? kysyi Maxin äiti Linnealta. -Miten sinä todellakin uskot että olen nauranut ja kiusannut Maxia? kysyi Linnea valehtelevasti. Muutama tunti kului. -Voinko viellä jäädä tänne tunniksi puhumaan tästä asiasta? kysyi Maxin äiti. -No joo, onnistuu, sanoi Linnea. -Onko teillä tietokonetta niin voin lähettää Maxille että tuun myöhemmin? kysyi Maxin äiti. -On meillä, sanoi Linnea.

Se viimeinen tunti meni hitaasti. Mutta lopuksi se viimein meni ohi. - No, nyt minä menen ja nähdään huomenna, sanoi Maxin äiti. -Niin tehdään, sanoi Linnea ja Maxin äiti meni. Sen jälkeen Linnea yhtäkkiä muisti että Maxin äiti oli unahtanut logata ulos tietokoneesta. Sen jälkeen Linnealle syttyi idea: Minä avaan tietokoneen, meen Maxin äidin pankkitilille, lähetän kaikki rahat minun omalle tililleni ja sitten minä ja mieheni muutetaan linnaan jossa on palvelijoita! Jippi! Kerran-kin saan rangaistettua jonkun ulkomaalaisen!

En ole
koskaan
tykän-
nyt ul-
koma-
laisista!

Linnea pani koneen päälle. Ja se oli totta! Maxin äidin tili oli siellä. Se oli siis ihan oikeaasti unohtanut poistaa tilinsä. Linnea avasi hänen tilin, avasi pankin. Sen jälkeen hän valitsi ruudun jossa luki ``Lahjoita rahaa``. Sitten sai valita kuinka paljon rahaa halusi lähettää, Linnea valitsi kaikki. Sitä seuraavaksi piti täyttää sen nimi jolle halusi lähettää, Linnea täytti oman etu ja sukunimensä. Sen jälkeen sai valita jos halusi lähettää vai ei. Linnea valitsi ``Hyväksyn``, sitten tuli esiin tiimalasi: ⌚, ja viimeiseksi luki ``Rahasi lähetetty``

Maxin äiti oli ruokaostoksilla. Kun hän pisti kortin luettavaksi huomasi myyjä että Maxin äidillä ei ollut rahaa tilillään. -Minä toistan, sinulla ei ole rahaa tililläsi niin että voisit ostaa ruokaa, sanoi myyjä mutta Maxin äiti ei uskonut häntä. Maxin äiti jätti ruoat sinne ja lähti.

Kun Maxin äiti oli menossa kotiin hän ajatteli että olipa outoa että myyjä sanoi että Maxin äidillä ei ollut rahaa. Hän meni ohi yhdestä pankkiautomaatista ja päätti katsoa kuinka paljon rahaa sillä oli tilillään. Se latasi. Sitten se näytti tuloksen: 0,0 euroa! Maxin äiti muuttui ihan punaiseksi ja sinisiä täpliä tuli naamaan. Sitten hän huusi: - Vooooooooo EEEEEIIIIIIII! Tämä ei voi olla totta, tämä ei voi olla totta!

Linnea oli ihan toisella puolella pankkia automaatin luonna hakemassa Maxin äidin rahat. Hän kuuli kun Maxin äiti huusi. Linnea hymyili. -Tuo oli hyvä rangaistus, sanoi Linnea itsekseen. Sen jälkeen hän otti ulos kaikki rahat ja lähti kotiin.

**Linnea tuli kotiin. -Moi! sanoi
Linnea. -Moi kulta, sanoi Linnean
mies David, hyvin paksu, kalju ja ei
myöskään tykkää ulkomaalaisista.**

-Minulla on jotain hyvin erikoista mukana tänään! sanoi Linnea. - Mitä? Sano heti! sanoi David ja hieroi käsiään innostuksesta. - Maxin äidin kaikki rahat! sanoi Linnea hyppelhtivän keittiön tekemään iltaruokaa. -Minä hakkeroin hänen tilinsä! jatkoi Linnea. -Oho! sanoi David. -Minä olen ajatellut että sillä rahalla muutetaan Helsinkiin yhteen linnaan jossa on palvelijoita! huusi Linnea niin kovaa että naapuri tuli ja käski olla vaiti.

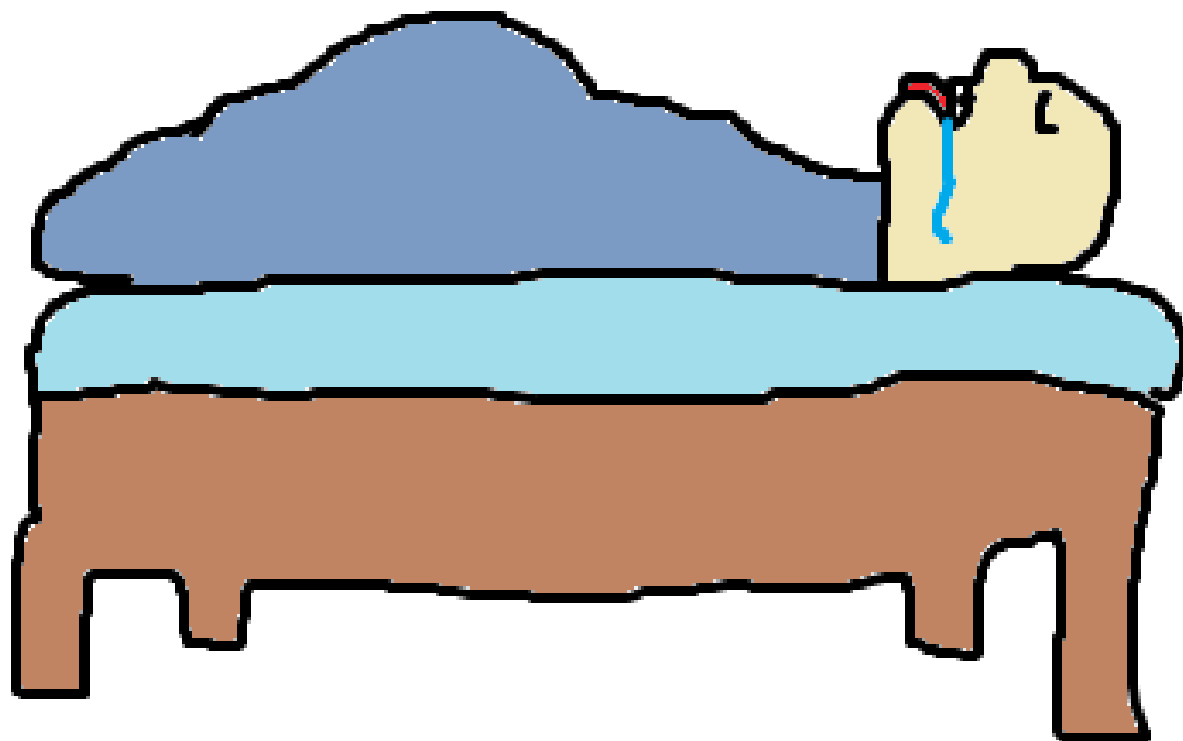
Maxin äiti käveli kotiin raskain askelin. Miten se voi olla totta? ajatteli hän. Kun minä menin koululle oli vielä kaikki rahat jäljellä mutta kun palasin kotiin ne olivat poissa. Maxin äiti avasi asuntooven. -Max, sanoi Maxin äiti Maxille ja jatkoi: -Olen niin surullinen yhdestä tosi tärkeästä asiasta mitä ollaan menetetty.

-Mikä se sitten on? kysyi Max. -
Jotenkin vaan, sanoi Maxin äiti ja
jatko: -Jotenkin vaan kaikki meidän
rahat ovat hävinneet. -Häh! huusi
Max. Linnea ja David istuivat
keittiössä ja puhuivat siitä linnasta
mihin ne muuttavat. -Se on sitten
ylihuomenna, sanoi Linnea. -Jep!
Minä olen niin innoissani! sanoi
David.

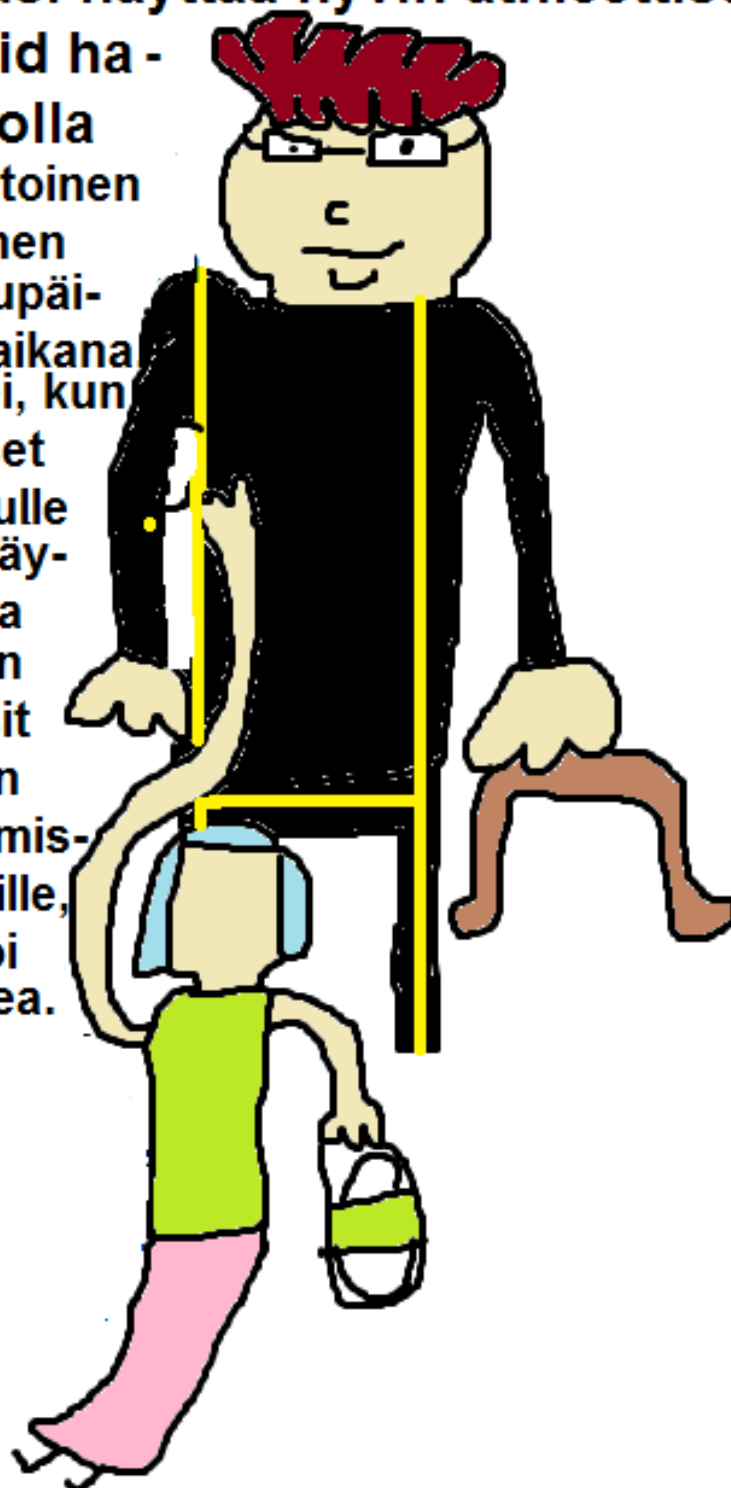

Tuli ilta, Linnea ja David menivät nukkumaan. Niillä oli kiire pakata sillä ne tulisivat muuttamaan lauantaina, nyt oli torstai. Seuraavana päivänä pitäisi David huolta luokasta sillä Linnean piti siivota. David valehtelisi oppilaille että Linnea oli sairas sinä päivänä.

Seuraavana aamuna Linnea auttoi Davidia pukeutumaan ja testaamaan eri peruukkeja ja laittoi pumpulia muskeleiksi sillä David ei halunnut näyttää paksulta tai kaljulta vaan halusi näyttää hyvin athleettiselta.

David halusi olla joku toinen ihminen koulupäivän aikana -Okei, kun pääset koululle esittäytyt ja sitten keksit jotain tekemistä niille, sanoi Linnea.

-Minä voin vaikka sanoa ``Huomenta kaikki, nimeni on Hektor, ammattini on athleetti ja olen täällä sijaisena tänään sillä Linnea on sairas´´, kuulostaako hyvältä? kysyi David. - Kuulosta ihanalta, mutta nyt sinun pitää kiirehtiä kouluun! sanoi Linnea.

Max venytteli sängyssä. Hän huomasi että kaikki olivat jo menneet. Koko asunto oli tyhjä. Hän katsoi kelloa. -Hyvänen aika! sanoi Max. -Minä olen nukkunut pommin! jatkoi Max. Hänen piti kiirehtiä kouluun, hän ei edes ehtinyt

syö-
dä
aamu-
palaa.
Hän
pisti
äkkiä
ken-
gät,
takin
pääl-
le ja
juok-
si
kuin
sa-
la-
ma
kou-
luun.

Lopuksi Max oli koululla. Hän oli tunnin ja viisi minuuttia myöhässä. Välitunti oli alkanut. Puussa istui Khalil ja maassa seisoivat Elvin. -Moi skolkkaaja! sanoi Khalil. -Moi luuseri! sanoi Elvin. Max sai heti huonon olon. Hän tunsi itsensä niin kuin ilmaksi.

David puhalsi. Välitunti oli loppu. Kaikki juoksivat sisään. Max tuli viimeisenä. Max huomasi että taullulla luki ``Linnea sairas, Hektor opettajana kuin lopettajana´´. Miten huono ja outo runo, ajatteli Max. Hetkinen... Tuo Hektor han näyttää ihan niin kuin Linnean mieheltä! jatkoi Max. Hänen Mahansa aina paisuu paidasta. Mutta hänellä ei ole tukkaa. Tai... Tuo han on peruukki!

Ja nuo muskelit ovat varmaan pum-pulia!

David oli piirtänyt taululle että luokassa sai huutaa ja pelata tietokoneella. Linnea ja David olivat niin rikkaita ja David oli ottanut mukaan kolmekymmentäneljä lappoppia. Mutta David ei huomannut että häneltä putosi peruukki

Yhtäkkiä huusi Elvin: -Katsokaa tuota Hektor-kaljupäätä, se on huijanut meitä HÄLYTYS HÄLYTYS, kaikki ulos!

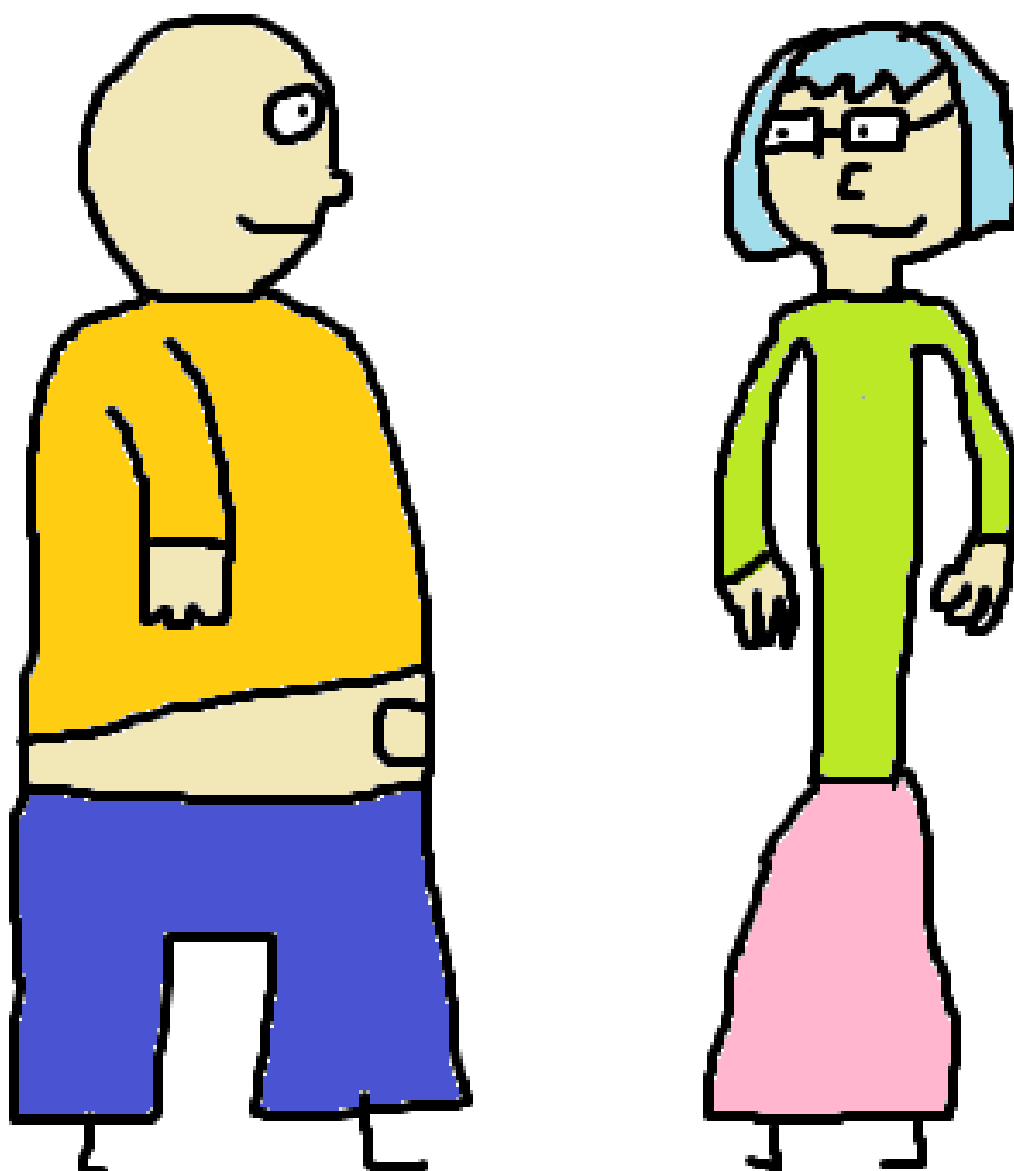
Kaikki juoksivat ulos paitsi Max. David näytti hyvin surulliselta. - Miksi pukeuduit kun tulit, David? kysyi Max. -Minä... minä... sanoi David itsekseen ja meni yhdelle tietokoneelle.

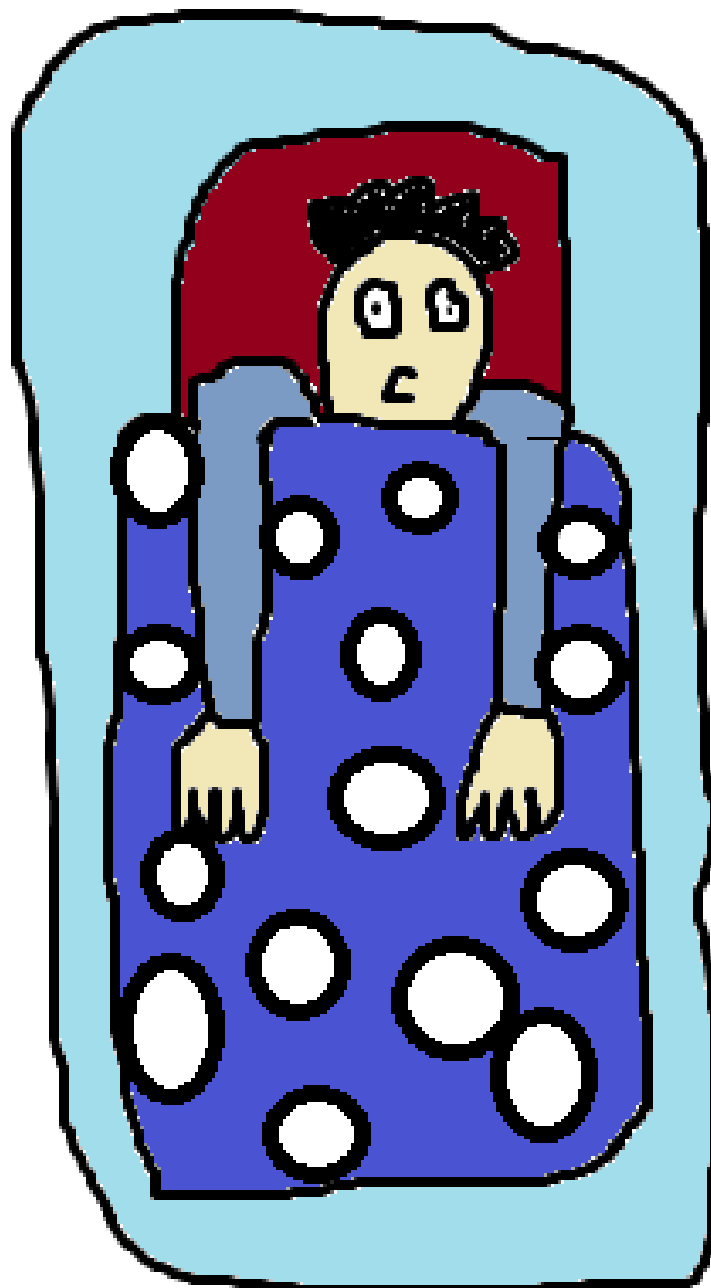
Lopuksi Max ei enään jaksanut katsoa kun David pelasi ja hän ei itsekään halunut pelata. Hän päätti lähteä ulos. Siinä tuli heti Elvin ja Khalil vastaan ja tekivät runon: *“Max on luuseri, Max on luuseri”* ja jatkoivat. Max suuttui sekunti sekunnilta. Sitten hän oli vihaisempi kun koskaan. Raivo nousi Maxista ja hän heitti Khalilin ja Elvinin yhtä aikaa ilmaan. -NYT TÄMÄ SAA RIITTÄÄ! huusi Max.

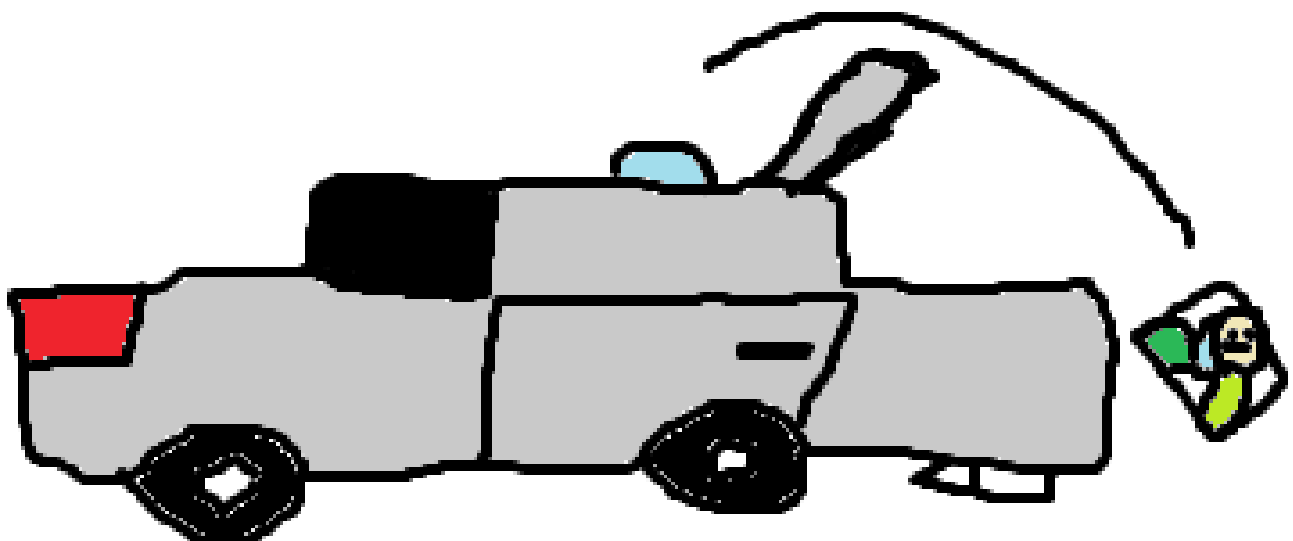
Elvin ja Khalil lopettivat kiusauksen ikuisuiksi ajoiksi, sillä he pelästyivät niin paljon. Tuli ilta, kaikki lähtivät kotiin. Kun David tuli kotiin kysyi Linnea: -Onko päivä mennyt hyvin? -Ihan hyvin, sanoi David. -Huomenna me sitten muutamme! sanoi Linnea.

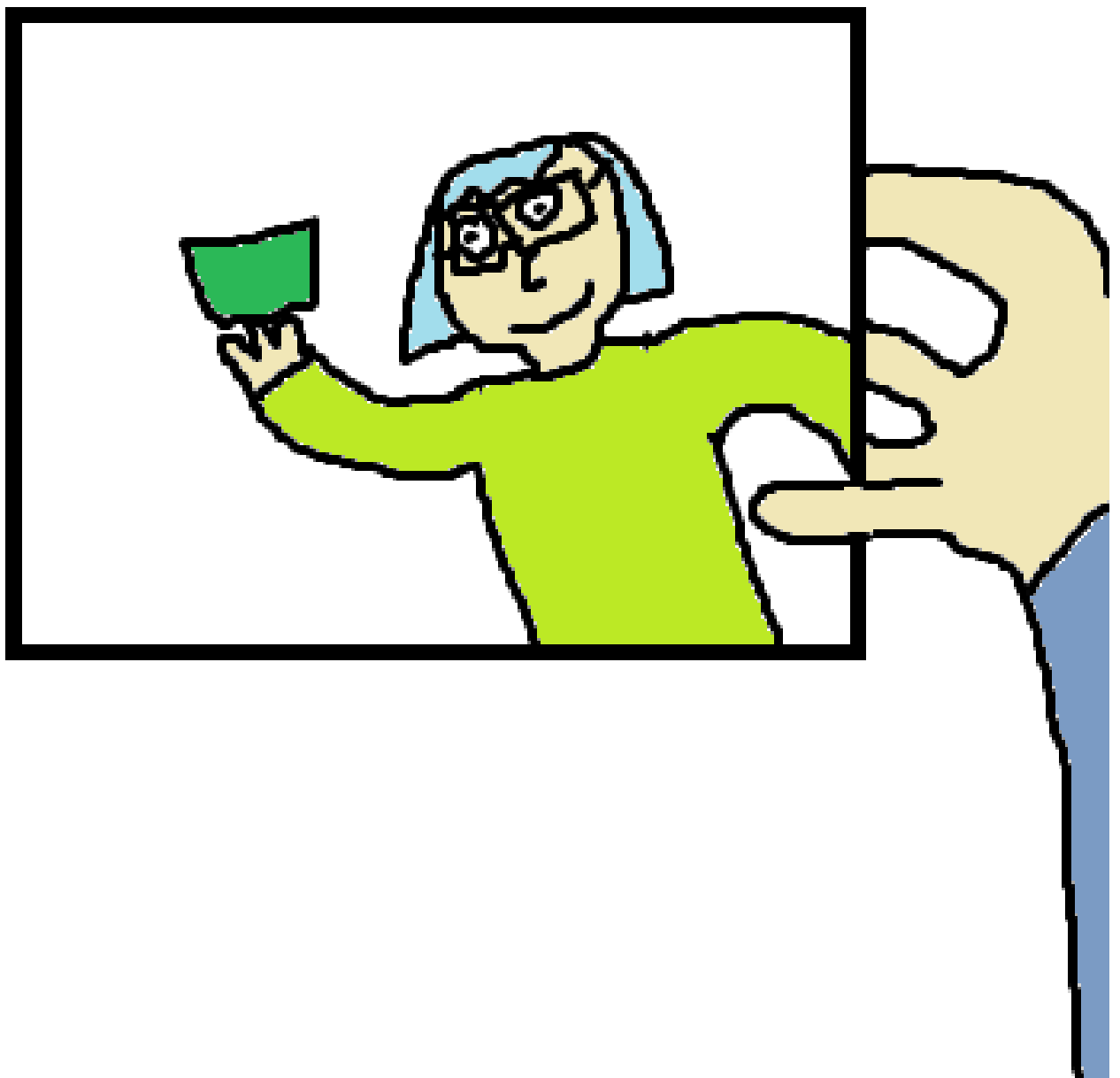
Max makasi sängyssä. Hän oli huolissaan heidän rahoistaan. Hänen lompakossaan oli vain muutama lantti, korkeintaan 10 euroa. Huomennahan on lauantai, silloin minulla on vähän aikaa miettiä siitä, ajatteli Max ja nukahti.

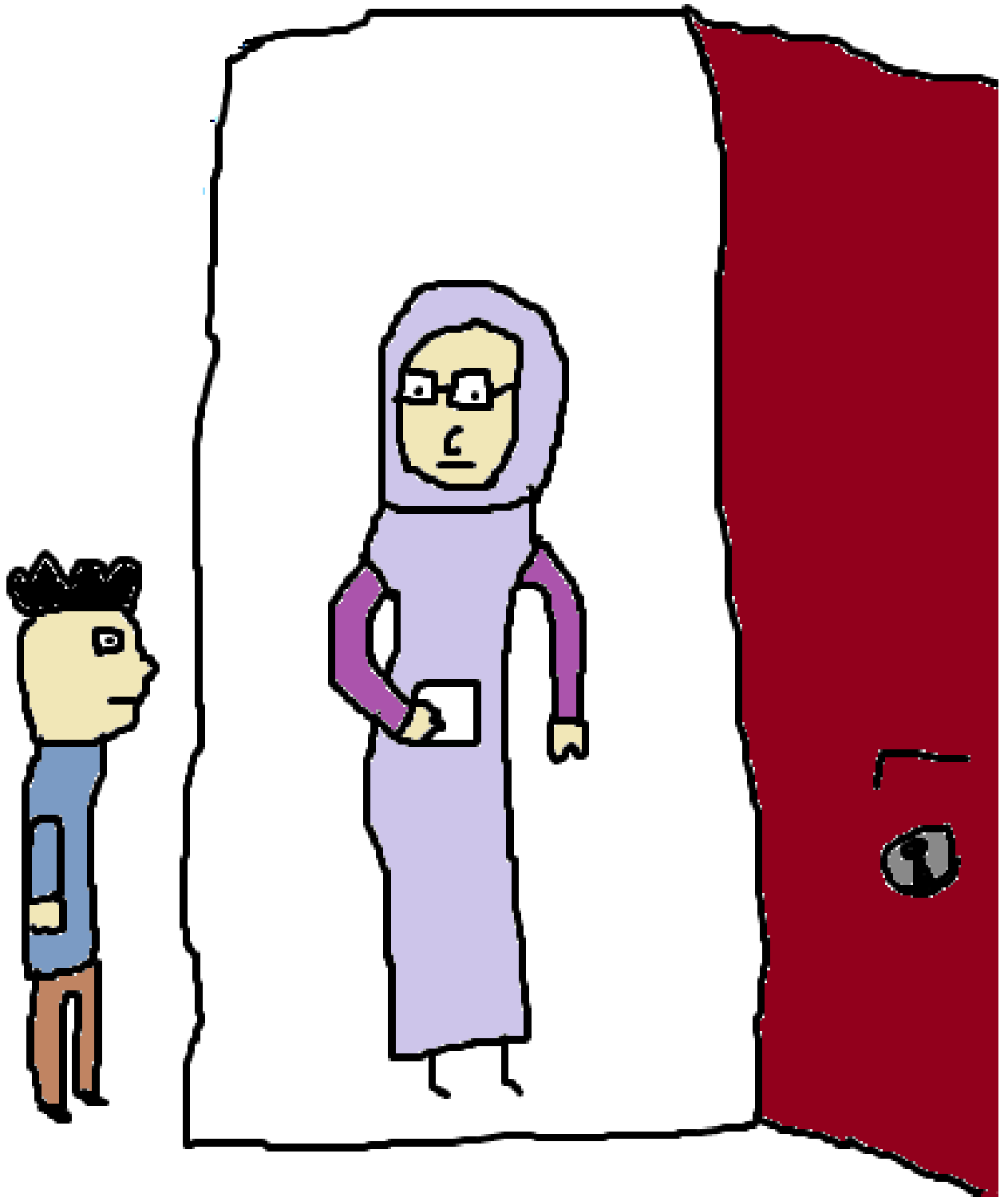
Seuraavana aamuna lähtivät Linnea ja David siihen linnaan autolla. Linnea istui takapenkillä katto auki. Hän selaili valokuvia jota hän oli ottanut itsestään pidellessään Maxin äidin pankkikorttia.

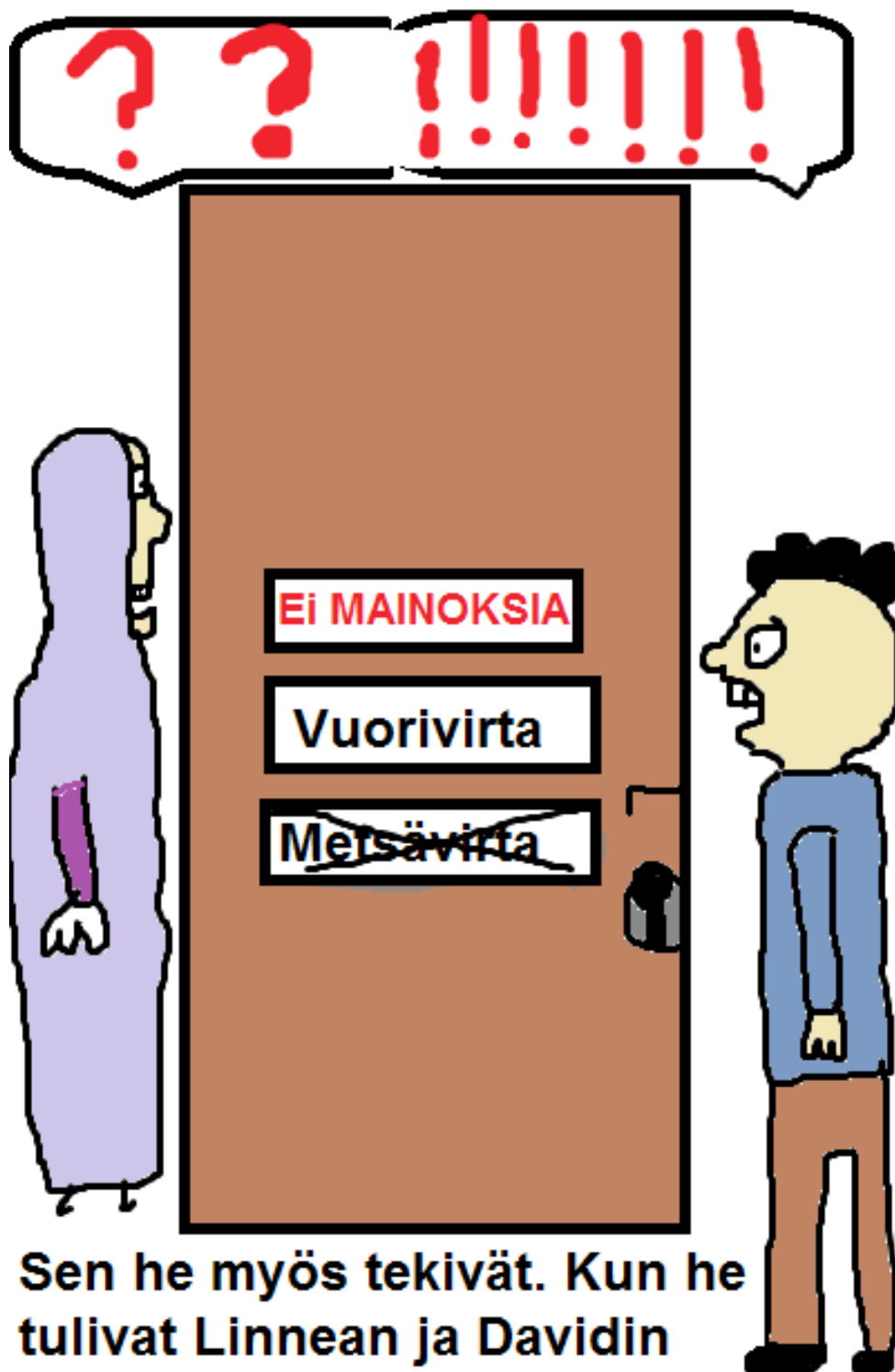

Mutta Linnea ei huomannut että tuuli puhalsi yhden niistä kuvista ja se lensi suoraan Maxin kodin ikkunaan. Max avasi ikkunan ja katsoi kuvaa hämmästyneenä. Se oli minun opettaja joka otti äidin kaikki rahat ja pankkikortin! ajatteli Max.

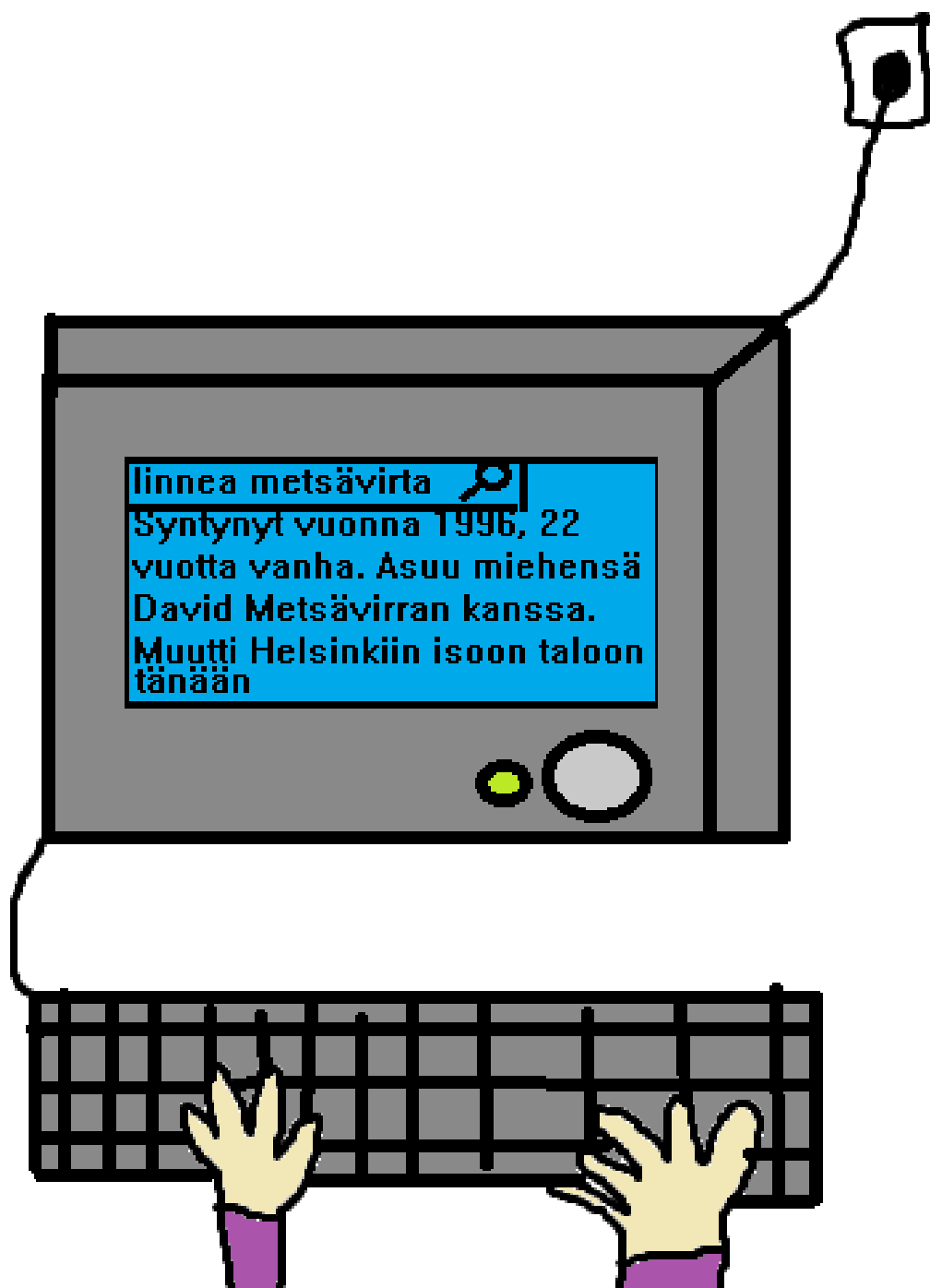
**Max näytti kuvan äidilleensä. -
Hyvänen aika! sanoi Maxin äiti ja
jatko: -Me soitetaan poliisille ja
lähdetään heti niille!**

Sen he myös tekivät. Kun he tulivat Linnean ja Davidin vanhaan asuntoon siellä ei enään lukenut Linnean ja Davidin sukunimeä ``Metsävirta`` vaan luki ``Vuorivirta``. He hämmästyivät.

He lähtivät kotiin katsomaan missä Linnea asui. -No mutta hyvänen aika, ne ovat muuttaneet Helsinkiin täältä Turusta! sanoi Maxin äiti. - Minä tiedän missä se iso talo on, minä voin käydä nappamassa ne! sanoi poliisi.

**Poliisit tulivat lopuksi Linnean ja Davidin luo. -Tämä ei ole Maxin äidin pankkikortti, tämä on miun, sanoi Linnea. -No jos et viiti näyttää, niin minä näytän, sanoi poliisi, otti pankkikortin Linnean kädestä ja näytti että sen takapuolella luki Maxin äidin nimi. Poliisi löysi Davidin syömässä suk-
laa-
ta.**

**-Nyt mennään. sanoi poliisi.
Sinä päivänä lähtivät poliisit, Max
ja hänen äitinsä palauttamaan
rahat hänen pankkitililleen.
Max, Khalil ja Elvin olivat jopa
parhaita kavereita. Max ei voinut
olla iloisempi kuin näin.**

Loppu ~The end

